

РЕШЕНИЕ

№ 39482

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **5102** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.11, ал.1, т.3 от Наредба № 3 от 11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на МПС и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории (Наредба № 3).. Образувано е по жалба от М. П. Г., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. К., срещу Карта за оценка на физическа годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС № 225/10.04.2025 г. на Транспортната централна лекарска експертна комисия при Националната многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (ТЦЛЕК).

С жалбата се твърди, че обжалваният акт е издаден при липса на компетентност, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с неговата цел. Според жалбоподателя, обжалваната карта не е подписана от всички членове на ТЦЛЕК. В същата липсвали мотиви и анализ на медицинските документи, съставени след отделните прегледи. Така не ставало ясно при кой от медицинските прегледи е установено заболяването, което е основанието за налагане на ограничение за получаване на свидетелство за управление на МПС (СУМПС) за категория В. На оспорващия не били представени и медицинските документи, обосנוвали издаването на акта. Сочи се, че жалбоподателят не страда от заболяване или състояние, включено в Приложение № 1 към чл.4, ал.2 от Наредба № 3 и приложимото за водачите на МПС със СУМПС категория В. Поддържа се тезата, че жалбоподателят е управлявал личния си автомобил без да изпитва трудности и без да е

застрашил безопасността на движението, живота или здравето на участниците в движението, като на всеки 3 през последните 20 години се явявал на прегледи, като винаги било установявано, че същият е годен да управлява лек автомобил и СУМПС било удължавано. Нарушен бил и принципът на съразмерност, заложен в чл.6, ал.2 от АПК. В заключение се иска отмяна на обжалвания акт като незаконосъобразен, както и връщане на преписката за ново произнасяне с указания до ответника за извършване на пълен преглед за психичната годност на жалбоподателя. Претендират се разноски.

Ответникът – Транспортна централна лекарска експертна комисия при Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез упълномощения процесуален представител адв. А. А.-Т. оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че в случая направената оценка за ограничаване правото на жалбоподателя за управление на МПС е правилна, тъй като видно от извършените прегледи е установена настъпила промяна на личността, дължаща се на основното заболяване – параноидна шизофрения и умишлено прикриване на болестта, като етапната епикриза също потвърждавала влошаване на състоянието му. Претендират се разноски.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Жалбоподателят М. П. Г. притежава СУМПС за категория В от 1975 г. През 1982 г. същият е диагностициран с шизофрения – параноидна форма с код F20.0 и многократно преосвидетелстван (на всеки 3 години) пред ТЦЛЕК.

Поради изтичане на предходно дадения срок от 3 години, на 11.03.2025 г. М. П. Г. е подал до ТЦЛЕК при Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ молба за продължаване срока на годност за водач на МПС категория В.

На същата дата от ТЦЛЕК е изготвен протокол № 152/11.03.2025 г. за освидетелстване на годност, в който са вписани заключенията на различните медицински специалисти. Неразделна част от протокола е и медицински доклад, изготвен от д-р М. Н. Г. – психиатър към ТЦЛЕК, в който е описано здравословното състояние на жалбоподателя, а именно: наличие на параноидна форма на шизофрения с давност на заболяването от 1982 г. с увеличаване на пристъпите и промяна на личността в последно време. Описано е, че при прегледа е налице дисимулация – умишлено прикриване на болестни оплаквания. По отношение на поддържащото лечение е описано, че за успешно провеждане на лечението се налага приемането на високи дози невroleптици, които допълнително увреждат реакциите на водача на пътя и сами по себе си влияят на способностите на шофиране. От етапна епикриза от 04.02.2025 г. е установено, че Г. сам е намалил предписаните лекарства.

В доклад от проведено психологическо изследване е записано, че резултатите са много под нормата за задачи, изискващи концентрация и превключване на възприятия; силно занижена скорост при обработка на зрителна информация, въпреки че не допуска грешки при идентификация на зрителни сигнали; много ниско ниво на способност за откриване на причинни връзки в логически задачи. Отбелязано е също, че се регистрират два пъти повече на брой грешни решения спрямо верните. В заключение е посочено, че лицето е астеничен, липсва му енергия да се справи с елементарни познавателни задачи, като поглъщане на въпросници, липсват адекватни емоционални реакции, които са важна част от механизма на адаптация към условията на социалната среда, в частност автомобилното движение.

На база извършените медицински прегледи и изследвания е взето решение, че М. П. Г. не отговаря на изискванията за физическа годност към водачите от категория В. В Картата за оценка на физическа годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС № 225/10.04.2025 г. е отразено, че съгласно т.24 от Наредба № 3, мотивите са подробно изложени в медицинските документи, неразделна част от Картата и протокола за освидетелстване.

За изясняване на фактите по делото беше допусната и изслушана съдебно–психиатрична експертиза от д-р В. Б. С. – специалист психиатър. От заключението на вещото лице се установява, че жалбоподателят е емоционално нивелиран, с бедна мимика, хипобуличен, с леко забавен мисловен процес, отговаря с удължено реактивно време, правилно ориентиран, критичен, не се установява психотична продукция, памет и интелект – съхранени. Вещото лице е обосновало извод, че се наблюдават данни за личностова промяна в шизофренен стил, като това се потвърждава от медицинската документация, извършеното психологическо изследване, приложената етапна епикриза от лекуващия лекар д-р М. Н., както и от извършения преглед по повод изготвянето на експертизата по делото. В заключение специалистът е посочил, че психичното разстройство с личностова промяна и провежданото лечение със странични ефекти на медикаменти лишава жалбоподателя от годността на управлява МПС.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Картата за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС на Транспортна централна лекарска експертна комисия представлява от една страна индивидуален административен акт, а от друга - експертно медицинско заключение.

Процесната Карта е издадена от компетентен орган - Транспортна централна лекарска експертна комисия при Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ съгласно чл.10, ал.2 от Наредба № 3 във вр. с чл.5, ал.3, т.1 от Правилника за устройството и дейността на многопрофилните транспортни болници към Министерството на транспорта, информационните технологии съобщенията, издаден на основание чл.35, ал.3, т.2 от Закона за лечебните заведения.

Поименният състав на комисията е определен със заповед № РД08-596/16.12.2024 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Редът за работа на комисията е определен със заповед № РД-08-486/14.10.2011 г., издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията на основание чл.10, ал.5 от Наредба № 3. В т.1.7 от тази заповед е посочено, че експертизата се осъществява от председателя на ТЦЛЕК и лекари специалисти – интернист-кардиолог, невролог, хирург, отоларинголог, офталмолог и психиатър, а при необходимост и от ортопед-травматолог. В случая тази необходимост очевидно не е била налице, поради което преглед от ортопед-травматолог не е извършван, съответно подпис от такъв специалист като член на комисията не е положен в протокола. Това налага извод, че противно на твърденията в жалбата, обжалваният акт е подписан от всички членове на комисията, осъществили задължително предвидените в Наредба № 3 прегледи за оценка на физическа годност на водача.

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона форма, като същият съдържа всички изискуеми по чл.59, ал.2 от АПК и Приложение № 8 към чл.10, ал.4 от Наредба № 3 реквизити. Мотивите на акта в съответствие с предвиденото в ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС и съгласно трайно установената съдебна практика се съдържат в приложените към преписката документи с изрично препращане към тях. В тази връзка неоснователно е възражението в жалбата, че на

оспорващия не са представени документите, въз основа на които е издадена Картата. Жалбоподателят в качеството си на страна в административното производство има право да получи копие от всички документи, съдържащи се в медицинската документация.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Картата е издадена след становище на всички специалисти, съгласно чл.8, ал.2 от Наредба № 3, както и въз основа на попълнен по установения ред Протокол по образец, съгласно чл.10, ал.3 от същата наредба.

Правилно е приложен и материалният закон.

В чл. 3 от Наредба № 3 е посочено, че физическата годност на водачите и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС се установява чрез медицински преглед и заключение на съответствието на здравословното състояние на лицето с изискванията за физическа годност към водачите на МПС.

Съгласно чл.4, ал.2 от Наредбата, изискванията за физическа годност към водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от група 1 и група 2 са определени в приложение № 1 чрез посочване на заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС. Според т.24 от Приложение № 1 към чл.4, ал.2 от Наредба № 3, при Ендогенни заболявания - М. Б., остри и преходни психотични разстройства - от F.20 - F.29 - в състояние на дълготрайни ремисии, без клинично изразена промяна на личността и нужда от поддържаща медикаментозна терапия получаването на свидетелство за управление на МПС в категории категории "АМ", "А", "А1", "А2", "АМ", "В", "В1", "ВЕ", "Ткт" е индивидуално. Съответно преценката дали да се наложат ограничения е индивидуална и зависи от актуалното състояние на лицето, а не от състоянието му към минал момент. По делото безспорно се установява, че жалбоподателят е с поставена диагноза параноидна шизофрения (с код F.20) и че същият е на поддържащо лечение със С. S т. вечер и Конвулекс S т.сутрин.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като достоверно и обективно изготвено и подкрепящо извода, че състоянието на жалбоподателя налага определянето на ограничения относно годността му да управлява МПС за категория В. Цялата медицинска документация и особено констатациите от извършеното психологическо изследване показват, че резултатите на жалбоподателя са много под нормата за задачи, изискващи концентрация и приемане на възприятия. Отделно от това, не може да се пренебрегне фактът, че по отношение на въпросите са налице два пъти повече грешни отговори, което противно на възраженията на жалбоподателя, не може да се дължи на умора и натовареност, още повече, че в попълнената анкета Г. е декларирал, че в момента на теста се е чувствал отпочинал.

Непротиворечиви са и резултатите от проведените тестове и за възприемане на зрителен стимул, осмисляне и решение, видно от които Г. е имал реакция 1,49 мин. след възприемане на зрителния стимул, при норма 0,48 мин, което от своя страна говори, че няма добри показатели за безопасни реакции при управление на МПС.

Неоснователно е възражението, че не става ясно за какво заболяване е ограничена възможността на жалбоподателя да управлява МПС. Видно от експертно решение № 1178 от зас.058/27.03.2017 г. на I МБАЛ – I състав М. Г. е с поставена диагноза параноидна шизофрения код. F.20.0., като в амбулаторен лист № 250350063A44/04.02.2025 г. и етапна епикриза от психиатър д-р Н. към А. С. К., ДКЦ Т. е посочена същата диагноза. Отделно от това жалбоподателят е наясно с поставената диагноза, която датира от 1982 г. и навсякъде в медицинската документация именно това е водещата диагноза.

Към момента на издаване на оспорения акт е установено, че заболяването на Г. протича на пристъпи с промяна на личността и обуславя наложеното от административния орган ограничение. Вещото лице потвърждава констатациите от психологическото изследване на Г., направено в хода на административната процедура, при което е установено и, че същият сам е намалил предписаните му за лечение лекарства. При изслушване в открито съдебно заседание вещото лице е посочило, че противорецидивното лечение на заболяването е само медикаментозно. В случая имало данни, че след 2008 г. психотичните пристъпи на жалбоподателя зачестили, тъй като той самоволно намалил дозата на лекарствата, което на практика означавало, че е спрял лечението си. Според експерта, в случая не се касаело до единичен пристъп, а за една история на заболяването, която показвала, че при спиране на предписаното лечение, състоянието на Г. се е влошавало и е влизал в болница. Вещото лице дава сведения за това, че когато едно психическо заболяване, особено при шизофрения, ако пациентът не се лекува, настъпва една прогресивна промяна на личността. В случай на адекватно лечение обаче, едно от основанията за взимане на решение, че е негоден да управлява МПС можело да отпадне, като щяла да остане само личностната промяна.

Следователно направеното в оспорената Карта за оценка на физическа годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС № 225/10.04.2025 г. на Транспортна централна лекарска експертна комисия при Националната многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ заключение се явява правилно и обосновано. Това прави оспореният административен акт законосъобразен, което налага жалбата срещу него да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, основателно се явява искането на ответника за присъждане на разноски в размер на 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък с разноски. Претенцията за разноски е своевременно отправена като са представени и доказателство за реалното им заплащане.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Г. срещу Карта за оценка на физическа годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС № 225/10.04.2025 г. на Транспортната централна лекарска експертна комисия при Националната многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията .

ОСЪЖДА М. П. Г. да заплати на Транспортната централна лекарска експертна комисия при Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III" към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: